

PREBENDARZ (5) *sb m*

prę- (3), pre- (2).

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w pre-); drugie e jasne, a pochylone.

sg *N* prebendârz (2). ◇ *D* prebendârzowi (1). ◇ *I* prebendârz(e)m (1). ◇ *pl* [*N* prebendârzowie, prebendârze.] ◇ *G* prebendârz(o)w (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Duchowny obdarzony prebendą; praebendarius JanStat, Cn; sportulans, sportularius Cn [praebendarius Łac sr] (5) : [Jagiello] Też czterzech Prálatow/ á ośm prebendarzow przy tymże kościele [św. Stanisława] vftáwił. BielKron 382; SarnStat 377.

W połączeniu z określeniem miejsca prebendy [w tym: w czym (2), z czego (1)] (3): BielKron 360; [ku czynieniu rejestru wezwany był] pan Ian Prębendarz z Zupy Bocheńskiéy SarnStat 372, 377.

[W połączeniu szeregowym: Prebendarzowie/ Altáriftowie/ Pfalteriftę, Manlionarze/ ktorzy wsi máią/ káždy po złotych dwu [dać powinni]. Pobór 4.]

Szeregi: [»altarysta i prebendarz«: AltariŃci y Prebendarze. SeklStudent g4. [Ponadto w połączeniu szeregowym.]]

»kanonik i prebendarz« (1): Też áby Arcybiskup w Płockim kościele był Kánonikiem y prebendarzem BielKron 360.

JDok